॥ अकृतव्रण उवाच ॥ स वेदाध्ययने युक्तो जमदग्निर्म्महातपाः । तपस्तेपे ततो वेदान्नियमाद्वशमानयत् ।
स प्रसेनजितं राजन्नधिगम्य नराधिपं । रेणुकां वरयामास स च तस्मै ददौ नृपः ।
रेणुकान्त्वथ सम्प्राप्य भार्य्यां भार्गवनन्दनः । आश्रमस्थस्त्वया सार्द्धं तपस्तेपेऽनुकूलया ।
तस्याः कुमारांश्चत्वारो जज्ञिरे रामपञ्चमाः । सर्व्वेषामजघन्यस्तु राम आसीज्जघन्यजः ।
फलाहारेषु सर्व्वेषु गतेष्वथ सुतेषु वै । रेणुका स्नातुमगमत् कदाचिन्नियतव्रता । ११०७५
सा तु चित्ररथं नाम मार्त्तिकावतकं नृपं । ददर्श रेणुका राजन्नागच्छन्ती यदृच्छया ।
क्रीडन्तं सलिले दृष्ट्वा सभार्य्यं पद्ममालिनं । ऋद्धिमन्तं ततस्तस्य स्पृहयामास रेणुका ।
व्यभिचाराच्च तस्मात् सा क्लिन्नाऽम्भसि विचेतना । प्रविवेशाश्रमं त्रस्ता तां वै भर्त्ताऽन्वबुध्यत ।
स तां दृष्ट्वा च्युतां धैर्य्याद्ब्राह्म्या लक्ष्म्या विवर्ज्जितां । धिक्शब्देन महातेजा गर्हयामास वीर्य्यवान् ।
ततो ज्येष्ठो जामदग्न्यो रुमण्वान्नाम नामतः । आजगाम सुषेणश्च वसुर्विश्वावसुस्तथा । ११०८०
तानानुपूर्व्व्या भगवान् वधे मातुरचोदयत् । न च ते जातसस्नेहाः किञ्चिदूचुर्व्विचेतसः ।
ततः शशाप तान् क्रोधात्ते शप्ताश्चेतनां जहुः । मृगपक्षिसधर्म्माणः क्षिप्रमासन् जडोपमाः ।
ततो रामोऽभ्ययात् पश्चादाश्रमं परवीरहा । तमुवाच महाबाहुर्जमदग्निर्महातपाः ।
जहीमां मातरं पापां मा च पुत्र व्यथां कृथाः । तत आदाय परशुं रामो मातुः शिरोऽहरत् ।
ततस्तस्य महाराज जमदग्नेर्म्महात्मनः । कोपोऽभ्यगच्छत् सहसा प्रसन्नश्चाब्रवीदिदं । ११०८५
ममेदं वचनात्तात कृतन्ते कर्म्म दुष्करं । वृणीष्व कामान् धर्म्मज्ञ यावतो वाञ्छसे हृदा ।
स वव्रे मातुरुत्थानमस्मृतिञ्च वधस्य वै । पापेन तेन चास्पर्शं भ्रातॄणां प्रकृतिं तथा ।
अप्रतिद्वन्द्वतां युद्धे दीर्घमायुश्च भारत । ददौ च सर्व्वान् कामांस्तान् जमदग्निर्म्महातपाः ।
कदाचित्तु तथैवास्य विनिष्क्रान्ताः सुताः प्रभो । अथानूपपतिर्व्वीरः कार्त्तवीर्य्योऽभ्यवर्त्तत ।
तमाश्रमपदं प्राप्तमृषेर्भार्य्या समार्च्चयत् । स युद्धमदसंमत्तो नाभ्यनन्दत्तथाऽर्च्चनं । ११०९०
प्रमथ्य चाश्रमात्तस्माद्धोमधेनोस्तथा बलात् । जहार वत्सं क्रोशन्त्या बभञ्ज च महाद्रुमान् ।
आगताय च रामाय तदाचष्ट पिता स्वयं । गाञ्च रोरुदतीं दृष्ट्वा कोपो रामं समाविशत् ।
स मृत्युवशमापन्नं कार्त्तवीर्य्यमुपाद्रवत् । तस्याथ युधि विक्रम्य भार्गवः परवीरहा ।
चिच्छेद निशितैर्भल्लैर्ब्बाहून् परिघसन्निभान् । सहस्रसस्मितान्राजन् प्रगृह्य रुचिरं धनुः ।
अभिभूतः स रामेण संयुक्तः कालधर्म्मणा । अर्ज्जुनस्याथ दायादा रामेण कृतमन्यवः । १२०९५
आश्रमस्थं विना रामं जमदग्निमुपाद्रवन् । ते तं जघ्नुर्म्महावीर्य्यमयुध्यन्तं तपस्विनं ।
असकृद्रामरामेति विक्रोशन्तमनाथवत् । कार्त्तवीर्य्यस्य पुत्रास्तु जमदग्निं युधिष्ठिर ।
पीडयित्वा शरैर्जग्मुर्यथागतमरिन्दमाः । अपक्रान्तेषु चैतेषु जमदग्नौ तथा गते ।
समित्पाणिरुपागच्छदाश्रमं भृगुनन्दनः । स दृष्ट्वा पितरं वीरस्तथामृत्युवशङ्गतं ।
अनर्हं तं तथाभूतं विललाप सुदुःखितः । १२०००

इतिश्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि जमदग्निवधे षोडशाधिकशततोऽध्यायः ॥ ११६ ॥